

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Iwulski

w sprawie z powództwa A. B.

przeciwko Akademii [...]

o dopuszczenie do pracy, wynagrodzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 10 stycznia 2005 r.,

kasacji powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w Ł.

z dnia 14 kwietnia 2004 r., sygn. akt VII Pa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 14 kwietnia 2004 r., Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ł. zmienił wyrok Sądu Rejonowego-Sądu Pracy z dnia 10 grudnia 2003 r., XI P ../02, zobowiązujący pozwaną Akademię do dopuszczenia do pracy powoda A. B., w ten sposób, że powództwo oddalił.

Wyrok ten kasacją zaskarżył powód. Jako okoliczność uzasadniającą rozpoznanie kasacji powód wskazał na potrzebę wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości, sprowadzającą się do pytania "czy pojęcie przyczyny skutkującej przekroczeniem terminu określonego w art. 48 § 1 k.p. ma szerszy zakres znaczeniowy niż brak winy i czy w związku z tym, jeśli przyjąć, iż w zachowaniu pracownika można doszukać się zawinienia, a zawinienie to jest

minimalne, w szczególności dotyczy okresu czasu przekroczenia terminu do zgłoszenia się do pracy (1 dzień), to czy w świetle zasad prawa pracy jest to podstawa do odmowy przyjęcia takiego pracownika do pracy, skoro chęć kontynuowania pracy u dotychczasowego pracodawcy była temu ostatniemu wiadoma i w całym okresie sporu wielokrotnie przez pracownika zgłaszana".

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne lub potrzebę wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości (art. 393 § 1 pkt 1 i 2 w związku z art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.), polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, wyjaśnieniu dlaczego jest ono istotne, albo na określeniu, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości lub z przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów (postanowienie z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 11; postanowienie z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002 nr 12, poz. 151). Istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 393 § 1 k.p.c. musi dotyczyć podstaw kasacji (postanowienie z dnia 20 lutego 2003 r., I CK 388/02, BSNIC 2003 nr 10, s. 44) oraz występować w ustalonym stanie faktycznym sprawy (wyrok z dnia 13 listopada 2002 r., I CK 213/02, LEX nr 74415).

Podstawą faktyczną rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji było ustalenie, że powód zgłosił gotowość niezwłocznego podjęcia pracy w jeden dzień po upływie terminu określonego w art. 48 § 1 k.p. oraz że nastąpiło to z przyczyn zależnych od powoda. Sąd drugiej instancji nie rozważał więc winy powoda w przekroczeniu terminu, ale zgodnie z wyraźną w tym zakresie treścią art. 48 § 1 k.p. rozważał, czy powód wykazał, iż przekroczenie terminu nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych. Przedstawione przez powoda wątpliwości w części nie dotyczą ustalonego stanu faktycznego, a w części nie istnieją, gdyż odnoszą się do jednoznacznego brzmienia przepisu. Dotyczy to zwłaszcza zgłaszania gotowości do pracy przed przywróceniem do pracy, które z punktu widzenia przesłanek art. 48 § 1 k.p. nie ma znaczenia.

Sąd Najwyższy ocenił, że w sprawie nie zachodzą okoliczności wymienione w art. 393 § 1 k.p.c., zwłaszcza wskazane przez skarżącego. Po

rozważeniu przesłanek określonych w art. 393 § 2 k.p.c, Sąd Najwyższy uznał za uzasadnioną odmowę przyjęcia kasacji do rozpoznania, o czym orzekł na podstawie tych przepisów w związku z art. 393⁷ § 1 k.p.c.